sees ollid, tulli weel üks suur wilja-kild Turki sõa meestele mona toma, ja se assi olli neile teädmatta, mis olli sündinud, ja se jäi siis meie sõa-wäe ossaks ja olli neile nago Jummalast lähkitud. Sest meie wäggi olli woõra ma sees, ja se moon olli kaugelt tua. Igga-mees wois siin Jummala tõ tunda. Se ei olnud wähhem tõ kui se mis Jmmmal ennemuiste Israeli rahwale teggi kui Siria rahwas Samaria linna kinni-panni. Sest siis laskis Jummal Siria sõawäge kuulda wankritte mürrinat ja hooste kabbinat ja sure wäe kärrinat et nemmad põggenesid puhte ärra ja jätsid ommad telgid, ommad hobbosed ja ommad eeslid mahha leri, nenda kui se olli, ja põgenesid omma hinge eest. 2 Kunnig 7. p. Loege ka 2 Kunning. 18. p.

Kui

Kui meie sõa-wäggi sel wisil nähha sai, et Jummal issi meie pooltseisis, siis piddi kerge rüütli-wäggi need waenlasi ikka takka aiama, ja se salla wäggi tulli järrele jä wõttis weel ühhe teise sure linna, Jassi nimmega ärra, ja nenda sai üks würsti riik meie Keisri-Praua wallitsusse alla, kus ennamiste risti rahwas ellasid. Turki rahwa määramatta hulgad ollid nüüd kül piskuks sanud, sest nemmad jooksid hulgaliste koio pole, heitsid ommad rided ja sõa riistad ennesest ärra, et nemmad sedda kergeminne woisid joosta, ja hakkasid tee peäl weel issikeskis teine teisega taplema ja teine teist mahhalõma.

Sel waesel wisil sai se uhke waenlane kes enne ni sure trotsimisse ja uhkussega olli koddunt tulnud, jälle koio aetud. Üks Oberstleutnant Wabritsi, kes olli

eele